

Sygn. akt II Cz 583/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Janusz Kasnowski

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **J. G. (1), J. G. (2)**

przeciwko: **K. G.**

o: **egzekucję świadczenia pieniężnego**

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 22 maja 2014 r. w przedmiocie odrzucenia skargi na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie T. M., sygn. akt XII Co 4077/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 583/14

UZASADNIENIE

Dłużnik K. G. wniósł do Sądu Rejonowego w Szubinie skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie T. M. w sprawie Kmp 93/13 polegającą na zajęciu wynagrodzenia za pracę w Spółce (...) w B..

W dniu 12 maja 2014 r. skarga dłużnika została przekazana według właściwości do Sądu Rejonowego w Bydgoszczy.

Postanowieniem z dnia 22 maja 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił skargę jako wniesioną po terminie na podstawie art. 767³ k.p.c. (sygn. XII Co 4077/14).

W uzasadnieniu wskazał, że złożona skarga datowana jest na dzień 10 marca 2014 r., jednakże Sądowi z urzędu wiadomym jest, iż wiedzę o zaskarżonej czynności dłużnik posiadał już w dniu 25 lutego 2014 r., kiedy to w sprawie XII Co 1682/14 złożył skargę na zaniechanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szubinie T. M. w sprawie Kmp 93/13, polegające na braku zawiadomienia dłużnika o zajęciu wynagrodzenia za pracę w Spółce (...) w B., zatem termin do wniesienia skargi upłynął dłużnikowi najpóźniej w dniu 4 marca 2014 r. Wynika stąd, iż już złożenie skargi do sądu niewłaściwego - Sądu Rejonowego w Szubinie - nastąpiło po terminie.

Jednocześnie Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do podjęcia czynności z urzędu w trybie art. 759 § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie złożył dłużnik. Domagał się jego uchylenia, ponownego rozpatrzenia skargi i wstrzymania egzekucji komorniczej.

W uzasadnieniu wskazał, że o zajęciu wynagrodzenia za pracę dowiedział się od kadrowej i dopiero wtedy złożył skargę na czynność Komornika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie nie jest zasadne.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Przede wszystkim wskazać należy, że dłużnik kwestionując ustalenia Sądu pierwszej instancji co do daty, w której dowiedział się o zajęciu wynagrodzenia za pracę, nie podał, kiedy rzeczywiście powziął taką informację. Niezależnie od powyższego Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że dłużnik nie później niż w dniu 25 lutego 2014 r. wiedział o czynności Komornika, albowiem w tej dacie sporządził skargę na zaniechanie organu egzekucyjnego. W skardze tej domagał się m.in. umorzenia postępowania egzekucyjnego z wynagrodzenia za pracę w Spółce (...) w B. (vide: skarga na czynności komornika -k. 2 akt XII Co 1682/14). Oznacza to, że skarga wniesiona do Sądu Rejonowego w Szubinie w dniu 10 marca 2014 r. została złożona po upływie siedmiodniowego terminu przewidzianego w art. 767 § 4 k.p.c. i jako spóźniona podlegała odrzuceniu (art. 767³ k.p.c.)

Na marginesie należy zauważyć, że skarga dłużnika została wniesiona do niewłaściwego sądu, gdyż decydujące w rozpoznawanym przypadku było miejsce zamieszkania dłużnika, nie zaś obszar działania Komornika (art. 767 § 1 k.p.c.).

W świetle postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2010 r. (III CZP 28/10), termin do wniesienia skargi liczony jest od chwili nadania przesyłki przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego. Oznacza to, że za termin wniesienia skargi należało uznać dzień 12 maja 2014 r., w którym Sąd Rejonowy w Szubinie przekazał skargę Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy (vide: zarządzenie z dnia 8 maja 2014 r. – k. 4 akt XII Co 4077/14).

W tym stanie rzeczy, skoro skarga została wniesiona do właściwego sądu po terminie i nie było podstaw do podjęcia przez Sąd czynności z urzędu, zażalenie nie mogło zostać uwzględnione.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie w myśl art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.